

## The 21st SVU World Congress

### Greetings from Slovak Ambassador to the Czech Republic Ladislav Ballek

Panie a páni, vzácni organizátori, vzácni hostitelia, vzácni hostia 21.výročného svetového kongresu... a vzácna a ponad desaťročie živá Západočeská univerzita... a toto storočie živé a krásne divadlo J.K.Tyla... a povyše sedem storočí slávne už mesto Plzeň... a vzácne a ponad tisícročia nepretržité česko-slovenské vzťahy.

dovoľte mi, aby som Vás čo najsrdečnejšie pozdravil a poďakoval sa Vám za pozvanie na 21.výročný svetový kongres Československej spoločnosti pre vedy a umenie. Toto všetko bolo mi nevšednou pohnútkou v Plzni dnes za nijakých okolností nechýbať. Ďakujem Vám. A dodám tu - a to k téme svetového kongresu predovšetkým - verš slovenského básnika: *Nič nestane sa bez príčiny - preto sneh padne na tých, ktorí sa boja mrazu*. Výrok nášho básnika je mi tak konštatovaním nezmeniteľnej podmienky každej zmeny, ako, povedzme, zároveň aj správou o vzdelancoch, inteligencii vcelku, o ľuďoch, ktorí zmenu predpokladajú, vyvolávajú pripravujú a tvoria, teda, inak, premýšľam, je mi zvesťou o osobnostiach tvorivých - najzodpovednejších z nás.

Niet užitočnejšej a zmysluplnejšej zmeny - a v živote spoločenstva najmä - bez kultúrneho úsilia, hľadania stvoriteľského diela kultúry: umenia, vedy a filozofie. Bez ich tvorivých námah sa k lepšiemu pretvoriť nevie, nemôže, keď ani nikdy nepretvorí spoločenská prax. A potom, keď sa spoločenská prax už zmení, to ju zasa, myslím si, bez pričinenia sa kultúry - umenia, vedy a filozofie - za prirodzenú a nato aj za svoju vlastnú nikajý človek a spoločenstvo nepokladá, ba ani dlho ešte pokladať nebude. Na všetkom pozitívnom, čo si osvojíme, má podiel kultúra. Bez nej spravidla odsúdime všetko, čo ešte nepoznáme, keď bez nej to vskutkunepoznáme nikdy. A o zmenách a premenách ešte osobnejšie... Plzeň?.... Spoznával som ju pred štyrmi desiatkami rokov, vtedy v rovnošate československého vojaka, keď som naozaj nemal ešte ďaleko od udalosti - a dnes takmer už pradávejnej spomienky - oktorej sa hovorí v známej a mne zvlášť milej piesni:.... *na plzeňskom náměstí, držel jsem tě v zápěstí, tvou maličkou dlaň...* A pritom, prichádza mi na um, ďaleko odtiaľto, ako sa hovorí, kdesi až za horami bol ešte tento čas, v ktorom si už môžeme verejne - áno, verejne už, kdekoľvek a kedykoľvek - zaspievať: *Ja trvám na tom, že Plzeň osvobodil Patton, tanky a dely, na džípech bílý hvězdy měli...* Môj aj náš svet sa medzitým až neuveriteľne zmenil. A ponúka sa, priam nás vyzýva k hlbšiemu zamysleniu.

Tému 21.výročného svetového kongresu Československej spoločnosti pre vedy a umenia.